Zwettl, 4. Viertel 12. Jh. (und um 1300)

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31660
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

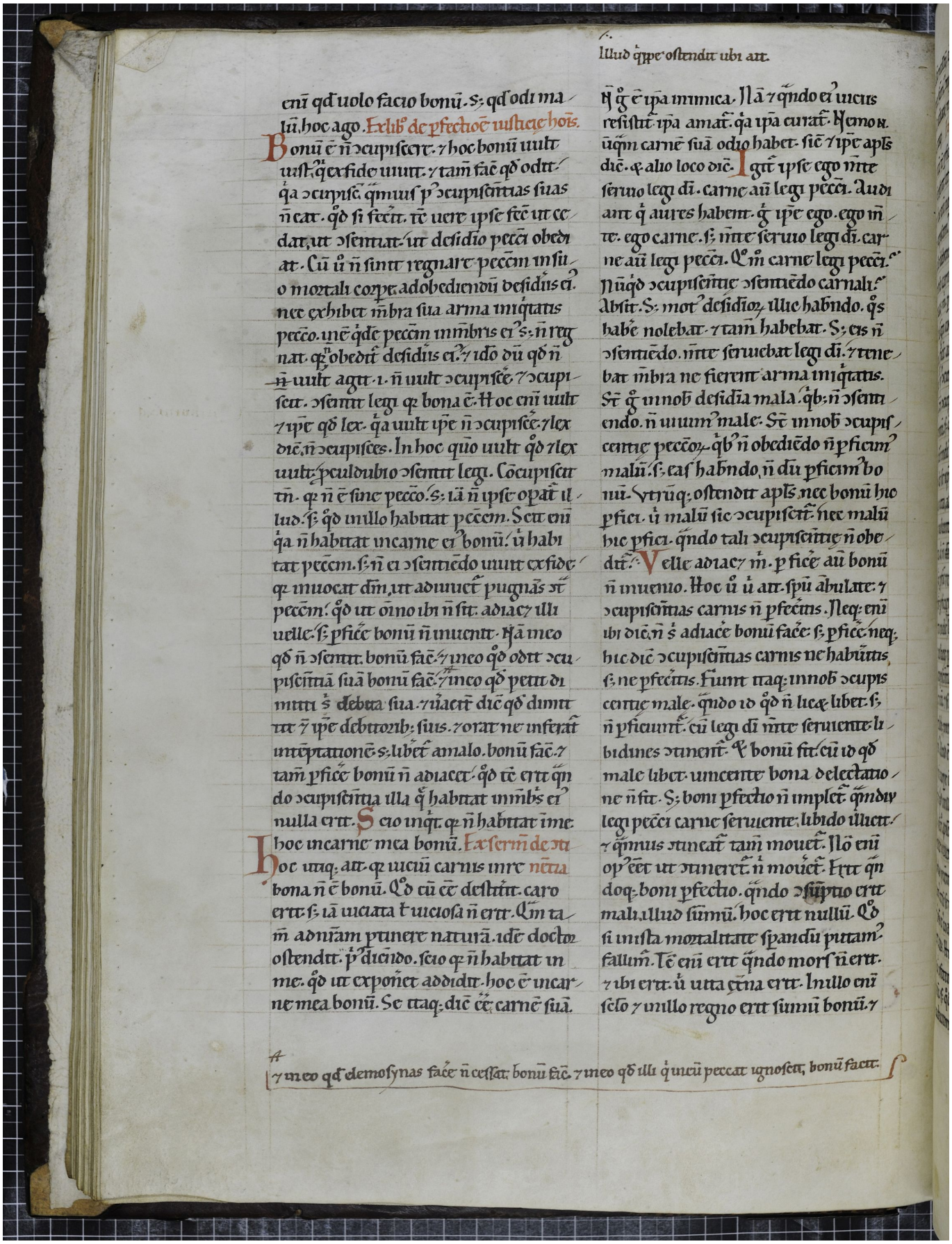

Illud q̃pe ostendit ubi ait.

cnī qd uolo facio bonū. s; qd odi malū, hoc ago. Exlib de pfectoē iustiae hois.
Bonū ē ñ ocupiscerit. ⁊ hoc bonū uult
uist. q̃ ex fide uiuit. ⁊ tam fac qd odit
q̃a ocupisc. q̃m uis p̄ ocupiscentias suas
ñ cat. qd si fecit. tē uere ipse fē ut ce
dat, ut osentiat ut desidio peccī obedi
at. Cū ū ñ sinit regnare peccm in su
o mortali corpe adobediendū desidiis ei.
nec exhibet mbra sua arma iniqtatis
peccō. unē q̃dē peccm in mbris ei s. ñ reg
nat. q̃n obedit desidiis ei. ⁊ ido dū qd ñ
ñ uult agit. i. ñ uult ocupiscē. ⁊ ocupi
scit. osentit legi q̃ bona ē. Hoc cnī uult
⁊ ipe qd lex. q̃a uult ipe ñ ocupiscē. ⁊ lex
dic. ñ ocupisces. In hoc quo uult qd ⁊ lex
uult. ꝓculdubio osentit legi. Cōcupiscit
tn. q̃ ñ ē sine peccō. s; tā ñ ipse opat il
lud. s; qd in illo habitat peccm. Scit enī
q̃a ñ habitat in carne ei bonū. ū habi
tat peccm. s; ñ ei osentiēdo uiuit ex fide
q̃ inuocat dm, ut adiuuet pugnās st
peccm. qd ut oino ibi ñ sit. adiac ⁊ illi
uelle. s; pficē bonū ñ inuenit. Ha mco
qd ñ osentit. bonū fac. ⁊ mco qd odit ocu
piscentiā suā bonū fac. ⁊ mco qd petit di
mitti s debita sua. ⁊ ñ acet dic qd dimit
tit ⁊ ipe debitoribus suis. ⁊ orat ne inferat
intēptationē s; libet amalo. bonū fac. ⁊
tam pficē bonū ñ adiacet. qd tē erit q̃n
do ocupiscentia illa q̃ habitat in mbis ei
nulla erit. Scio inq̃t. q̃ ñ habitat ime
hoc in carne mea bonū. Ex serm de ni
hoc uiuq. ait. q̃ in cū carnis inre nēta
bona ñ ē bonū. Qd cū cē destruit. caro
erit. s; tā uiciata t uiciosa ñ erit. Qm ta
m adniam punere naturā. idē docto
ostendit. p̄ dicēdo. scio q̃ ñ habitat in
me. qd ut exponet addidit. hoc ē in car
ne mea bonū. Se ttaq; dic cē carnē suā.
Ha q̃ē ipa inimica. Na ā ⁊ q̃ndo ei uicius
resistit ipa amat. q̃a ipa curat. Ha nemo u.
ūq̃n carnē suā odio habet. sic ⁊ ipe apls
dic. q̃ alio loco dic. Igit ipse ego mte
seruio legi di. carne aū legi pecci. Audi
ait q̃ aliis habem. q̃ ipe ego. ego in
te. ego carne. s; mte seruio legi di. car
ne aū legi pecci. Qm carne legi pecci.
Nūqd ocupiscentie osentiēdo carnali.
Absit. S; mot desidio illic habndo. qs
habē nolebat. ⁊ tam habebat. S; eis ñ
osentiēdo. mte seruiebat legi di. ⁊ tene
bat mbra ne fierent arma iniqtatis.
Sī q̃ in nob desidia mala. qb; ñ osenti
endo. ñ uium male. Sī in nob ocupis
centie peccō. qb ñ obediēdo ñ pficim
malū. s; eas habndo, ñ dū pficim bo
nū. Vtrūq; ostendit apls nec bonū ho
pfici. ū malū sic ocupiscent. nec malū
hic pfici. q̃ndo tali ocupiscentie ñ obe
dit. Velle adiac ⁊ m. p ficē aū bonū
ñ inuenio. Hoc ū ū ait. spū ābulate. ⁊
ocupiscentias carnis ñ pfectis. Neq; enī
ibi dic. ñ s adiacē bonū facē. s; pficē. neq;
hic dic ocupiscentias carnis ne habētis
s; ne pfectis. Fiunt ttaq; in nob ocupis
centie male. q̃ndo id qd ñ licē libet. s;
ñ pficiunt. cū legi di mte seruiente li
bidines oruncnt. Et bonū fit cū id qd
male libet. uincente bona delectatio
ne ñ fit. S; boni pfectio ñ implet. q̃ndiu
legi pecci carne seruiente libido illicit.
⁊ q̃mus oruncat tam mouet. Nō enī
op ēet ut oruneret. ñ mouet. Erit q̃n
doq; boni pfectio. q̃ndo osuptio erit
mali. illud sumū. hoc erit nullū. Qd
si in ista mortalitate spandū putam
fallim. Tē enī erit q̃ndo mors ñ erit.
⁊ ubi erit. ū uita ētna erit. In illo enī
sclo ⁊ in illo regno erit sumū bonū. ⁊

A
⁊ in eo qd elemosynas fac ñ cessat. bonū fit. ⁊ in eo qd illi q̃ in cū peccat ignoscit, bonū facit.